

ÉRINTETTEK FELHÁBORÍTÓNAK TARTJÁK A KORMÁNY BÜNTETÉSSZIGORÍTÓ DÖNTÉSÉT

Visszaüthet az orvossürgetés

Esetfüggő. Orvosok szerint azt nem lehet számon kérni, ha valaki egy sima vizsgálat miatt várokozik órákat a sürgősségin

Kifakadt az orvostársadalom a kormány döntésére, miszerint a korábbinál kétszer nagyobb pénzbüntetés róható ki azokra a fehércöpenyésekre, akik túl sokat várokoztatják a betegeket a sürgősségen. András-Nagy Róbert kórházigazgató szerint el kellene dönteni, hogy elsősorban a valóban sürgős eseteket kell ellátniuk, vagy a sürgősséget is háziorvosi rendelővé alakítják.

» BÍRÓ BLANKA

Groteszknak és felháborítóknak nevezte András-Nagy Róbert, a sepsiszentgyörgyi sürgősségi kórház igazgatója (portrékon) a kormány döntését, miszerint megkétszerezik a sürgősségen dolgozó orvosok büntetését, ha sokáig várokoztatják a betegeket. Az intézményvezető szerint valódi sürgősségek esetén azonnal ellátást kell biztosítani a páciensnek, de – számos, az ügyben megszólaló érintetthez hasonlóan – úgy véli, azt nem lehet számon kérni, ha valaki egyszerű vizsgálatért, tulajdonképpen a háziorvos kompetenciájába tartozó ellátásért megy be a sürgősségre, és várokozni kell. András-Nagy Róbert hangsúlyozta: ha az amúgy is erőn felül teljesítő sürgősségi orvosokat „riogatják”, előbb-utóbb „bedobják a törülközőt”, szakot váltanak vagy elmennek külföldre.

Pintea: szükség van kényszerítő eszközökre is

A kormány keddi ülésén elfogadta a kormányhatározatot, amellyel a közegészségügyi kihágásokra vonatkozó 2011/857-es kormányhatározatot módosítja, mégpedig úgy, hogy

megkétszerezik a korábbi szabályozás által kilátásba helyezett bírságokat. Sorina Pintea egészségügyi miniszter szerint az intézkedés célja, hogy felelősségtudatosabbá tegyék a fehércöpenyéseket, és hogy betartsák az egészségügyi irányelveket. „Bebizonyosodott, hogy kényszerítő eszközöket is be kell vetni a rendszer működése érdekében” – fogalmazott a tárcavezető.

Színkódokhoz társított várokozási idő

A beteg panasszal fordulhat a közegészségügyi igazgatósághoz, ha az előírt időtartamnál tovább várokoztatják – az ügyeletes orvost 1000–3000 lejre, a kórházat pedig legtöbb 30 ezer lejre büntethetik meg. A protokoll szerint a sürgősségi eseteket színkód szerint osztályozzák a beteg állapota alapján. Az életveszélyben levő beteg, aki újraélesztésre szorul, piros kódot kap, és azonnal el kell látni. A kritikus állapotú páciens, vagy azt, aki nagy fájdalomra panaszodik, sárga kóddal jelzett eseként kell kezelni, és legtöbb 15 percet várhat; a sürgős, de nem nagy kockázatot jelentő eseteket zöld kóddal jelölik: ezeknek a betegeknek legtöbb hatvan perc alatt kell sorra

ARCHIV

kerülniük. A nem sürgősnek minősített ellátásra legtöbb 120 percet lehet várni, míg ha a beteg csak egyszerű vizsgálatot szeretne, 240 percet, azaz négy órát is várokozhat.

A betegek több mint fele nem sürgősségi eset

„Reális időket kell megszabni. Piros kód esetén egyértelmű, hogy azonnal el kell látni a beteget, a többi sürgősségi esetet is a lehető leggyorsabban, ám ha valaki bejön a sürgősségre, mert már három hete fáj a dereka, akkor nem kérheti számon,

» András-Nagy Róbert hangsúlyozta: ha az amúgy is erőn felül teljesítő sürgősségi orvosokat „riogatják”, előbb-utóbb „bedobják a törülközőt”, szakot váltanak vagy elmennek külföldre.

hogy órákat, esetleg egész délután várnia kell” – mondta András-Nagy Róbert. Rámutatott, jelenleg a sepsiszentgyörgyi sürgősségen ellátott betegek több mint fele nem sürgősségi eset: a háziorvosi rendszerben is orvosolni lehetne panaszait. A várokozási időket közegészségügyi mutatók, komoly számítások alapján határozzák meg Nyugat-Európában, de nem az a cél, hogy elővehessék az orvost, és megbírságozassák – szögezte le az igazgató. Szerinte féltő, ennek a döntésnek az lesz a következménye, hogy még kevesebb orvos marad az amúgy is szakemberhiánnyal küzdő ágazatban, ahol folyamatosan, megállás nélkül dolgoznak. El kellene dönteni, hogy a valóban sürgős eseteket kell ellátni, vagy a sürgősséget is háziorvosi rendelővé alakítják – érzékeltette a kormány döntésének groteszk vetületét az igazgató.

» VEZÉRCIKK

MAKKRAY JÓZSEF

Jobb Hollandiában, mint Erdélyben hagymát szedni?

Sok gazda és agrárállalkozó farmján megfordultam az utóbbi hónapokban Erdélyben. Olyanok portáján is jártam, akik agrárpályázatok és bankkölcsönök segítségével újították fel telephelyüket, gépparkjukat, többségüknek mégsem volt annyira látványos a fejlődés, de beszélgetéseink során egyik esetben sem a pénzügyi háttér bizonyult a legnagyobb gondnak. Kivétel nélkül mindenki a munkaerőhiányra panaszkodott. Arra az egyre súlyosbodó jelenségre, amikor nemcsak állandó alkalmazotti gárdát nem találnak a mezőgépek kezelésére, hanem a szezonmunkákhoz szükséges alkalmi munkaerő beszerzése is utópia lett. Az egy-két évtizede még bőségesen rendelkezésre álló napszámosok derékhadra mára eltűnt. A farmok működtetői szerint ma már semmilyen munkára nem akad ember sem helyben, sem a környező településeken. Egyre inkább megoldhatatlanná válik busszal összeszedni hetedhét faluból annyi alkalmi munkást, hogy egy-egy nagybacska farmon kézi erővel lehessen a zöldségeket és gyümölcsöket betakarítani. Magyarán szólva: amit nem lehet géppel begyűjteni, az ott rothad el a mezőn, mivel nincs munkáskéz.

A gazdaság különböző ágazatai közül a krónikus munkaerőhiány egyértelműen a mezőgazdaságot sújtja leginkább. Napjainkban ennek a munkaerőnek van Európa-szerte a legnagyobb konkurenciája. A legtöbb nyugat-európai országban nem a helybeliek szedik le a gyümölcsöt és a zöldséget, hanem zömmel a kontinens keleti feléből érkezők derékhadra. A román, a szerb, a moldovai, az ukrán vagy a bolgár munkaerő gyakorlatilag pótolhatatlanná vált a holland zöldség- és virágfarmok, mint ahogy a német mezőgazdaság sem tudja nélkülözni a keleti végekről érkező munkáskezeket. Erdélyben jó pár „fejvadász” cég közvetíti Nyugat felé azt a munkaerőteget, amely még a mezőgazdaságban akar dolgozni, az itthoni farmoknak pedig esélyük sincs felvenni a bérharcot a holland, német, francia vagy brit ajánlatokkal. Igaz, az utóbbi öt évben mifelénk is sokat emelkedett a napszámosok bére – ezt a fajta munkavállalást ma már törvényes keretek középette is fizetheti a munkaadó –, és ha a Nyugat-Európában mezőgazdasági munkát vállaló hazánkfa utána számolna ott-tartózkodási és utazási költségeinek, akkor rájönne, hogy idehaza is megérné ugyanazt a munkát elvégezni, miközben a családját sem kellené elhagynia. De ahogy egyik agronómus ismerősöm fogalmaz: ma az erdélyiek számára sokkal trendibb Hollandiában hagymát szedni, mint idehaza. A „két-fajta” foglalatosság nem ugyanúgy cseng barátok, ismerősök, rokonok körében.

Úgy tűnik, mára ütött vissza a hazai mezőgazdaság sok évtizedes lenézettsége, hátrányos helyzete, alulfinanszírozottsága, hiszen a fiatalok körében egyáltalán nem vonzó ágazat. A munkaképes többi korosztályok – amelyeknek még van némi kötődésük a gazdaélethez – nem itthon, hanem külföldön vállalnak munkát, és ezzel a kör be is zárul. A kilátástalan munkaerőpiaci helyzet egyre több agrárállalkozót készített arra, hogy cégének termelését csökkentse, illetve felhagyjon a munkaerő-igényes ágazatokkal, mint például a zöldség- és gyümölcsstermesztés vagy az állattenyésztés. A legtöbb vállalkozó számára csak a teljesen gépesíthető szántóföldi növénytermesztés jöhet szóba, ahol pár nagy kapacitású erőgéppel több száz hektár terület művelhető meg. Ez a kényszermentális teljesen átalakítja az erdélyi mezőgazdaságot, ahonnan lassan, de biztosan kivésznek a családi gazdaságok, a jó minőségű erdélyi zöldséget és gyümölcsöt termő kisebb farmok. Mint ahogy hetedhét határban sem látni már tehéncsordát, ugyanolyan ritkaság lett a híres aranyösszéki vagy a felső-nyáradmenti gyökérszöcske is.

A gazdák és agrárállalkozók panaszai nem jutnak túl messzire, így szakminisztériumi szinten sem körvonalazódik megoldás. A hazai mezőgazdaság presztízsének javítása a jövő kódébe vész, amit legjobban az bizonyít, hogy legtöbb élelmiszerünk importból származik. Talán nem véletlen, hogy szinte senki nem akar egy vesztesnek bélyegzett hazai ágazatban dolgozni.